

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

Žalobci: a) L.H.
b) P. H.

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 00 Praha 10

za účasti **obec Račice**, se sídlem Račice 65, 270 24 Račice

v řízení o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením
správního orgánu

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobou doručenou zdejšímu soudu 24.6.2024, označenou jako „žaloba proti nezákonnému zásahu správního orgánu“, se žalobci domáhají odstranění nezákonného zásahu, který spočívá v tom, že žalovaný nevypořádal námitky žalobců ze dne 14.12.2022 vznesené proti vyhlášení zvláště chráněného území Křivoklátsko, jelikož usnesením ze dne 18. 4. 2024, č. j. MZP/2024/290/469, bylo *de facto* rozhodnuto o tom, že žalobci nejsou účastníky řízení, když ministr nevyhověl žádosti žalobce o vydání opatření proti nečinnosti. Žalovaný tvrdí, že nebyl povinen se žalobci zahájit a vést správní řízení o podaných námitkách, protože žádná s žalobci vlastněných nemovitostí (tj. nemovitostí st.p.č. XA, a p.č. XB a XC v katastrálním území X) se nenachází na území budoucího Národního parku Křivoklátsko.

II. Žaloba

2. Žalobci uvedli, že žalovaný nevypořádal námitky žalobců s tím, že nejsou účastníky řízení s odkazem na ust. § 40 odst. 4 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZOPK“), a to usnesením ze dne 18. 4. 2024, č. j. MZP/2024/290/469. Usnesením bylo rozhodnuto o návrhu na opatření proti nečinnosti tak, že žalovaný nebyl povinen s žalobci zahájit a vést správní řízení o podaných námitkách, protože žádná s žalobci vlastněných nemovitostí se nenachází na území budoucího Národního parku Křivoklátsko. Žalobci opětovně žádali podáním ze dne 7.2.2024 žalovaného, aby rozhodl o jejich námitkách usnesením postupem dle § 28 správního řádu, proti kterému by mohli podat opravný prostředek.
3. Žalobci namítali, že postupem žalovaného jsou dotčena jejich práva na příznivé životní prostředí na Křivoklátsku, kdy podávali odůvodněné námitky v zákonné lhůtě a žalovaný nevzal v potaz, že námitky byly podány z důvodu oprávněných obav o destrukci příznivého životního prostředí v dané lokalitě, kdy žalovaný je považoval za připomínky s tím, že záměr je v souladu s právními předpisy a lesy se v plánovaném národním parku nezničí, neboť jsou málo pozměněné člověkem nebo zcela nepozměněné. Žalovaný se nezabýval ve svém záměru klimatickými důsledky svého aktu a nijak nebral v potaz základní funkci lesa, kterou je jeho klimatická funkce, vázání CO₂, stabilizace teplot a vytváření mikroklimatu. Občané obcí v národních parcích čelí projevům přehřívání krajiny, které má neblahý dopad na vodní režim krajiny, a právě na mikroklima. Rozpadající se stromy jsou zdrojem CO₂, uhlíková stopa není vyčíslena a není s ní nijak počítáno. Příčinou celé tragédie úhynu lesů v národních parcích je právě realizace způsobu ochrany životního prostředí formou vyhlášení národního parku v územích, kde se nenacházely ekosystémy neovlivněné nebo málo ovlivněné člověkem, které by mohly fungovat bez aktivní péče člověka.
4. Žalobci uvedli, že ve všech současných národních parcích byly dříve lesy hospodářské, které svým charakterem zůstaly hospodářskými i po vyhlášení národních parků. Chybnou volbou ochrany přírody formou vyhlášení národního parku existují důvodné pochybnosti, že hospodářské lesy budou bez aktivní péče hynout obdobně, jako je tomu v ostatních národních parcích. Zvolená forma ochrany přírody ochranou není, protože je pasována na podmínky, které na Křivoklátsku nejsou. Volbou chybné ochrany přírody (která není Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

nezbytná a není v souladu s veřejným zájmem) je zásadně narušen princip proporcionality, neboť zasahuje právo žalobce na příznivé životní prostředí a je ve skutečnosti zneužitím státní moci.

5. Žalobci hájí a uplatňují své právo na příznivé životní prostředí a právo na úplné, včasné a pravdivé informace o životním prostředí. Žalovaný nenaplnil povinnost ochrany životního prostředí, když nezdůvodnil, proč v hospodářském lese zavádí ochranu přírodních procesů, nezdůvodnil, proč byly naplněny předpoklady ustanovení § 15 odstavec 1 ZOPK, a nevyhodnocuje relevantním způsobem stávající způsob ochrany prostřednictvím formy chráněné krajinné oblasti („CHKO“), Národní přírodní rezervace a Biosférické rezervace UNESCO. Odmítnutím námitek žalobce jako neúčastníka řízení bez řádného odůvodnění a jejich neprojednáním bylo žalobcům odňato právo na předkládání důkazů, které mohou mít vliv na výkon jeho práva na příznivé životní prostředí a došlo i k rozporu s právem žalobců na pravdivé a úplné informace o životním prostředí.
6. Žalobci proto navrhli, aby soud rozsudkem určil, že žalobci jsou účastníky řízení o jimi podaných námitkách a uložil žalovanému o nich řádně rozhodnout do třiceti dnů od právní moci rozsudku, eventuálně aby soud žalovanému uložil povinnost ve stejné lhůtě rozhodnout o účastenství žalobce v řízení o podaných námitkách.

III. Vyjádření žalovaného, doplnění žaloby a druhé vyjádření žalovaného.

7. Žalovaný má za to, že nezahájením správního řízení o vypořádání námitek proti záměru na vyhlášení Národního parku Křivoklátsko nijak nezkrátil právo žalobce být účastníky předmětného správního řízení a vznášet námitky v něm. Ustanovení § 40 odst. 4 ZOPK stanovuje, kdo je oprávněn podat námitku k návrhu nového národního parku a stává se účastníkem správního řízení. V tomto případě se dotčenost záměrem v rámci zmiňovaného zákonného ustanovení odvozuje od nemovité věci a nikoli od jejího vlastníka. S ohledem na tuto skutečnost je dlouhodobá správní praxe uplatňovaná v rámci vyhlásování zvláště chráněných území taková, že za záměrem dotčenou nemovitou věc se považuje pouze ta, která se nachází uvnitř navrhovaného zvláště chráněného území.
8. Proto žalovaný nezahájil se žalobci správní řízení o vypořádání námitek s tím, že v daném případě nepostupoval ani podle ustanovení § 28 odst. 1 správního řádu. Vlastník nemovitých věcí dotčených záměrem může námitky uplatnit jen proti takovému navrženému způsobu nebo rozsahu ochrany, jímž byl by byl dotčen ve výkonu svých práv nebo povinností. O každé námitce podané vlastníkem nemovitostí nacházející se alespoň zčásti v území navrhovaného národního parku je zahájeno a vedeno samostatné správní řízení. Předmětem tohoto řízení jsou pouze vlastníci nemovité věci dotčené navrhovanou ochranou (popř. obec nebo kraj) jako tzv. hlavní účastník podle ustanovení § 27 odst. 1 správního řádu. Řízení o námitkách podle ustanovení § 40 odst. 4 ZOPK je tedy podle speciální právní úpravy řízením s uzavřeným okruhem účastníků řízení. ZOPK jako lex specialis tudíž nepředpokládá existenci vedlejších účastníků řízení ve smyslu ustanovení § 27 odst. 2 a 3 správního řádu.
9. Žalobci vlastněné a uváděné nemovitosti nejsou součástí navrhovaného Národního parku Křivoklátsko (evidentně se tudíž nejedná o vlastníka pozemků zařazených do území zmiňovaného národního parku). Žalovaný proto s odvoláním na dikci ustanovení § 40 odst. 4 ZOPK nebyl v pochybnostech, že žalobci nejsou účastníky správního řízení o vypořádání námitek. V posuzovaném případě proto žalovaný nemohl postupovat podle ustanovení § 28 odst. 1 správního řádu a rozhodovat usnesením v pochybnostech o tom, zda žalobci jsou nebo nejsou účastníky správního řízení. V této souvislosti žalovaný odkazuje na obsah Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 25. 5. 2016, č. j. 3 A 49/2014 - 46, týkajícího se problematiky účastenství v případě pochybností, z kterého vyplývá „Zatímco správní řád z roku 1967 zakládá v ustanovení § 14 odst. 1 část věty za středníkem účastenství do doby, než se prokáže opak, již na základě pouhého tvrzení, správní řád z roku 2004 v ustanovení § 28 odst. 1 věta první zakládá účastenství do doby, než se prokáže opak, na základě tvrzení osoby jen v případě pochybnosti“.

10. Podle žalovaného je třeba vycházet zejména z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005–65. Nejvyšší správní soud (dále též „NSS“) se zabýval otázkou týkající se podmínek přípustnosti zásahové žaloby. Stanovil šest podmínek, které musí být splněny kumulativně, aby se soud mohl zásahovou žalobou meritorně zabývat: a) zásahem správního orgánu došlo ke zkrácení práv subjektu (žalobce), b) zkrácení práv musí postihnout samotného žalobce, c) zásah správního orgánu musí být nezákonný, d) ze strany správního orgánu se jednalo o zásah ve smyslu legislativní zkratky obsažené v ustanovení § 82 s. ř. s., tedy o nezákonný zásah, pokyn nebo donucení, e) zásah správního orgánu byl zaměřen přímo proti žalobci nebo v důsledku zásahu správního orgánu bylo proti žalobci přímo zasaženo, f) důsledky nezákonného zásahu správního orgánu musí trvat nebo musí hrozit jeho opakování. Tato poslední podmínka byla s účinností od 1. 1. 2012 zrušena zákonem č. 303/2011 Sb., kterým se mění s. ř. s., a některé další zákony. Zmíněný rozsudek NSS dále uvádí, že není-li, byť jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle ustanovení § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout. Skutkovým a právním stavem v případě konstitutivního výroku o nezákonném zásahu je stav, jaký existoval ke dni rozhodnutí (stejně jako v případě rozhodování o nečinnosti žalobě). Pokud se žalobce domáhá pouze deklaratorního výroku o nezákonném zásahu (o tom, že již skončená nečinnost byla nezákonná), správní soud vychází ze skutkového a právního stavu, který existoval v době zásahu; soud rozsudkem určí, že již ukončená nečinnost byla nezákonná. Trvá-li nezákonný zásah (nečinnost) v době rozhodování nebo trvají-li jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, soud zakáže správnímu orgánu, aby pokračoval v porušování žalobcových subjektivních práv, a přikáže, je-li to možné, aby obnovil stav před zásahem (nečinností).
11. Žalovaný má za to, že zásahem správního orgánu v nyní posuzované věci nedošlo ke zkrácení práv žalobců. Žalovaný podání žalobců ze dne 14. 12. 2022 o vypořádání námitek proti vyhlášení Národního parku Křivoklátsko vyhodnotil tak, že se nejedná o oprávněnou žádost žadatelů o vypořádání námitek (nebyli prokazatelně vlastníky nemovitostí, které se měly nacházet na území navrhovaného Národního parku Křivoklátsko, přičemž žádali o vynětí všech jeho nemovitostí z jejich umístění v ochranném pásmu), nýbrž o žádost žadatelů o vypořádání připomínek. Proto s žalobci nebylo zahájeno správní řízení o vypořádání námitek a žalovaným nebylo vydáno rozhodnutí o vypořádání těchto námitek. Žalovaný se s připomínkami žalobců vypořádal formou sdělení odboru zvláštní územní ochrany přírody a krajiny ze dne 31. 1. 2024, č.j. MZP/2024/620/896. Toto sdělení v předmětné věci nebylo správním rozhodnutím, ale prostým sdělením podle části IV. správního řádu.
12. Ke zkrácení práv žalobců nedošlo, jejich připomínky k návrhu vyhlášeného Národního parku Křivoklátsko byly vypořádány výše zmiňovaným sdělením odboru zvláštní územní ochrany přírody a krajiny ze dne 23. 1. 2024. Zásah správního orgánu nemohl být nezákonný, když se žalobci nebylo nezahájeno správní řízení o vypořádání námitek k navrhovanému Národního parku Křivoklátsko a nebylo vydáno rozhodnutí o vypořádání těchto námitek, protože žalobci nesplnili kritéria obsažená v ustanovení § 40 odst. 4 ZOPK, které musí splňovat každý žadatel o vypořádání námitek k navrhovanému Národního parku Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

Křivoklátsko. Ze strany správního orgánu se nejednalo v daném případě s ohledem na výše uvedené skutečnosti o zásah ve smyslu legislativní zkratky obsažené v ustanovení § 82 s. ř. s., tedy o nezákonný zásah, pokyn nebo donucení, neboť nejde o individuální úkon veřejné moci, který je přímo namířen proti jednotlivci a přímo zasahuje do jeho subjektivních veřejných práv (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008–98).

13. Ke všem výše uvedeným podmínkám, které by musely být splněny kumulativně, aby žalobce byl se svou zásahovou žalobou vůči žalovanému úspěšný, má žalovaný za to, že tyto podmínky kumulativně splněny nebyly, a proto je žaloba nedůvodná.
14. Dne 23.7.2024 bylo soudu doručeno Doplnění žaloby ze dne 18.7.2024, v němž žalobci na odkázali rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26.6.2024, čj. 6 As 166/2023-56, pojednávajícím o právech fyzické osoby a spolku domáhajících se vypořádání námitek vůči zásadám péče v NP Šumava.
15. Dne 22.1.2024 bylo soudu doručeno vyjádření žalovaného k doplnění žaloby, v němž se vyjádřil k judikátu, na který odkazovali žalobci a na aktuální judikaturu městského soudu ve věcech vypořádání námitek proti vyhlášení Národního parku Křivoklátsko.

IV. Posouzení věci Městským soudem v Praze

16. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť žalobkyně i žalovaný vyslovili s tímto postupem souhlas a nebyla potřeba provádět ani dokazování podle § 77 odst. 1 s. ř. s., neboť veškeré listiny potřebné pro rozhodnutí jsou obsaženy ve správním spisu, jímž se dokazování neprovádí (viz rozsudek NSS ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008 - 117, dostupný, stejně jako všechna zde citovaná rozhodnutí tohoto soudu též online na www.nssoud.cz, a publikovaný pod č. 2383/2011 ve Sbírce NSS).

Průběh řízení před správním orgánem

17. Ze správního spisu soud zjistil následující pro rozhodnutí ve věci samé podstatné skutečnosti: Oznámení o předložení záměru na vyhlášení Národního parku Křivoklátsko k projednání bylo zveřejněno veřejnou vyhláškou dne 27. 9. 2022 na úřední desce žalovaného. Žalovaný zaslal oznámení o předložení předmětného záměru svým dopisem ze dne 27. 9. 2022, č. j. MZP/2022/620/1739, všem obcím a krajům, jejichž území se záměr dotýkal. Vlastníci nemovitostí dotčených navrhovanou ochranou životního prostředí měli možnost uplatnit své námítky k předloženému předmětnému záměru v zákonné lhůtě stanovené ZOPK.
18. Podle výsledků správních řízení, která byla vedena k obdrženým námitkám, uvedl žalovaný záměr na vyhlášení Národního parku Křivoklátsko do souladu s námitkami, kterým bylo vyhověno, což je v souladu s postupem předpokládaným v ustanovení § 40 odst. 4 ZOPK. Aktuálně ministerstvo připravilo novelu ZOPK v souvislosti s vyhlášením Národního parku Křivoklátsko, která je projednávána v rámci meziresortního připomínkového řízení. Povinnou součástí pro překládaný zákon je vyhodnocení dopadů regulace (tzv. RIA), v rámci kterého jsou podrobně vyhodnoceny i ekonomické dopady v souvislosti s vyhlášením Národního parku Křivoklátsko (např. náklady na vznik správy národního parku a její následný provoz včetně potřebného materiálního a personálního pokrytí). Náklady spojené Shodu s prvpisem potvrzuje M. S.

s dosažením cíle, pro který je Národní park Křivoklátsko navrhován, včetně ztrát z možnosti dosavadního hospodaření, jsou konfrontovány s jinými náklady, které musí stát vynakládat na to, aby dosáhl stejného cíle jinými prostředky. Součástí předloženého materiálu je i slovní popis vymezení hranic Národního parku Křivoklátsko a orientační grafické znázornění průběhu jeho hranic, jež zohledňuje výsledky proběhlých správních řízení o vypořádání námitek k záměru.

19. Aktuální vymezení navrhovaného Národního parku Křivoklátsko (po vypořádání námitek) je dostupné na webových stránkách žalovaného (konkrétně pod tímto odkazem: X), což umožňuje komukoli podrobné seznámení se s aktuální podobou vymezení dotčeného území (včetně možnosti nastavení různých podkladových map, potřebného měřítka a míry podrobnosti).
20. Žalobci svým písemným podáním ze dne 14. 12. 2022, adresovaným žalovanému, podali jako vlastníci nemovitostí st.p.č. XA, a p.č. XB a XC uvedené na LV č. X v katastrálním území X, námitky proti vyhlášení Národního parku Křivoklátsko a požádali žalovaného o vynětí všech jeho nemovitostí z jejich umístění v ochranném pásmu. Mimo jiné zásadní námitku žalobci spatřují v tom, že nejsou dány podmínky pro vyhlášení národního parku podle ustanovení § 15 ZOPK, neboť Křivoklátsko je kulturní krajinou, která byla budována našimi lesníky a obyvateli. Tato lokalita je dlouhodobě ovlivňována lidskou činností a je zde prováděna velmi citlivě péče o les a bezlesí. Na Křivoklátsku funguje již ucelený systém péče o přírodu, který je zapotřebí dlouhodobě rozvíjet a chránit. Dále žalobce poukázal na to, že vyhlášením předmětného národního parku jsou dotčena jeho ústavou zaručená práva, a to dále blíže specifikované právo na příznivé životní prostředí, právo na včasné, úplné a pravdivé informace o životním prostředí, právo vlastnické, právo na svobodu pohybu a právo podílet se na správě věcí veřejných a na zachování územní samosprávy.
21. Žalobci následně dne 19. 12. 2023 zaslali žalovanému žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti v souladu s ustanovením § 80 odst. 3 správního řádu, v níž poukazoval na to, že žalovaný v předmětném řízení o vypořádání podaných námitek dosud nezahájil správní řízení, nerozhodl o vypořádání těchto podaných námitek a je tudíž nečinný od samého počátku. Požadoval, aby byla učiněna opatření k nápravě a ve věci bylo dále postupováno podle ustanovení § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu.
22. Dne 25. 1. 2024 vydal ministr životního prostředí pod č.j. MZP/2023/290/1355 opatření proti nečinnosti, ve kterém podle ustanovení § 80 odst. 4 písm. a) správního řádu přikázal odboru zvláštní územní ochrany přírody a krajiny žalovaného, aby na shora uvedený podnět žadatele ze dne 14. 12. 2023 zaslal písemné vypořádání jeho připomínek, a to ve lhůtě přiměřené. V odůvodnění opatření proti nečinnosti bylo mimo jiné také uvedeno, že žalovaný – vedle námitek právních subjektů (splňujících kritéria ustanovení § 40 odst. 4 ZOPK) k vyhlášení Národního parku Křivoklátsko – obdržel i připomínky právních subjektů, které zmiňovaná zákonná kritéria nesplňují. V těchto případech (na rozdíl od podaných námitek, u kterých bylo vydáno ve správním řízení rozhodnutí o jejich vypořádání) správní řízení nebyla zahajována. Nicméně z ustanovení § 6 odst. 1 správního řádu, ve spojení s částí IV. správního řádu, vyplývá, že nečinnost správních orgánů se týká nejen úkonů správních orgánů ve správním řízení, ale všech úkonů, které správní orgány provádějí. Žalovaný tak má povinnost na základě principu dobré správy došlé připomínky písemně vypořádat a toto vypořádání zaslat žadatelům v přiměřené lhůtě. Tato sdělení ve

věci připomínek žadatelů nebudou rozhodnutími, ale prostým sděleními podle části IV. správního řádu.

23. Žalovaný na výše uvedené písemné podání žalobců ze dne 14. 12. 2022 reagoval písemným sdělením o vypořádání připomínek odborem zvláštní územní ochrany přírody a krajiny ze dne 31. 1. 2024, č. j. MZP/ 2024/620/896, adresovaným žalobcům. V něm mimo jiné poukázal na to, že příslušné právní subjekty mohly uplatnit písemné námitky ve lhůtě 90 dnů ode dne obdržení oznámení záměru na vyhlášení národního parku. U všech uplatněných námitek (tj. námitek, které podali jak vlastníci nemovitých věcí dotčených záměrem na vyhlášení národního parku, tak dotčené obce) byla následně vedena správní řízení v souladu s ustanovením § 40 odst. 4 ZOPK a správním řádem. Kromě výše uvedených námitek žalovaný obdržel přes 100 připomínek, které však již nesplňují kritéria námitky ve smyslu ustanovení § 40 odst. 4 ZOPK. Jednalo se o připomínky fyzických osob, které nejsou vlastníky nemovitých věcí na území navrhovaného národního parku, a tedy nejsou přímo dotčeni předmětným záměrem. V těchto případech nejsou vedena správní řízení. Proto, vzhledem k mimořádné administrativní náročnosti při vyřizování správních řízení vedených podle správního řádu o vypořádání námitek k předmětnému záměru na vyhlášení národního parku, podaných vlastníky nemovitostí a obcemi, reagoval žalovaný na námitky žalobce až v této fázi procesu vyhlášení národního parku, a za časovou prodlevu vyřizování námitek se žalobci tímto omluvil. Žalovaný sdělil žalobci, že v případě jeho písemného podání ze dne 14. 12. 2022 se nejedná o námitky ve smyslu ustanovení § 40 odst. 4 ZOPK, neboť jím uvedené nemovitosti v k.ú. X, nejsou součástí území navrhovaného národního parku. Protože žalobce není vlastníkem nemovitých věcí dotčených předmětným záměrem ve smyslu ustanovení § 40 odst. 4 ZOPK, žalovaný nezahájil v případě žalobce správní řízení o vypořádání námitek k záměru na vyhlášení národního parku. K připomínkám, které žalovaný od žalobce obdržel, se žalovaný vyjádřil, a to zejména k těm, které považoval za podstatné (viz str. č. 2 až 6 předmětného sdělení k připomínkám).
24. Žalobci na přípis žalovaného ze dne 31. 1. 2024, č.j. MZP/ 2024/620/896, reagovali svým písemným podáním ze dne 7. 2. 2024, doručeným na podatelnu dne 12.2.2024. V něm poukázal na to, že správní orgán ve věci účastenství postupuje zcela chybně, když žalobci upírá právo být účastníkem řízení, které mělo být zahájeno tím, že správnímu orgánu byly doručeny platné námitky. Správní orgán má povinnost aplikovat ustanovení § 28 správního řádu. Žalobce požadoval, aby žalovaný procesně relevantní formou vyřešil otázku účastenství žalobce, případně zahájil řízení o vypořádání námitek. Dále odkázal na zdroje, které nejsou brány v potaz, a které zásadně nedoporučují formu národního parku pro území Křivoklátska. Žalobce závěrem uvedl, že nebude-li žalovaný ve lhůtě dvou měsíců reagovat na obsah tohoto písemného podání žalobce, ten podá proti žalovanému žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu.
25. Na shora uvedené podání žalobců ze dne 7. 2. 2024 reagoval žalovaný tak, že ministr životního prostředí svým usnesením ze dne 18. 4. 2024, č. j. MZP/2024/290/469, podle ustanovení § 80 odst. 3 a 6 správního řádu nevyhověl, uvedl, že jde o další podnět k opatření proti nečinnosti (první byl ze dne 14.12.2022). Již na tento první podnět bylo žalobcům odpovězeno ze dne 31. 1. 2024, č. j. MZP/ 2024/620/896, jak je uvedeno výše, kdy věci podnětu žadatele ze dne 14.1.2022 vypořádal s jimi podanými připomínkami k návrhu na vyhlášení Národního parku Křivoklátsko.

26. Žalobce následně podal dne 24. 6. 2024 proti žalovanému žalobu na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu u Městského soudu v Praze.

Podmínky řízení

1. Žalovaný ve vyjádření k žalobě vznesl námitku případné opožděnosti podané žaloby, a uvedl, že i když objektivní lhůta byla podáním žaloby dne 24.6.2024 dodržena, není postaveno najisto zdali žaloba byla podána i ve dvouměsíční subjektivní lhůtě, jestliže dne 14.12.2022 byly žalovanému doručeny ze strany žalobců písemné námitky.
2. Městskému soudu ze správního spisu vyplynulo, že podstatou iniciativy žalobců u žalovaného bylo domoci se úkonů správního orgánu rozhodnutí o námitkách, resp. o účastenství žalobců ve smyslu § 27 odst. 2 správního řádu, žalobci se pak, majíc za to, že toto jednání představuje faktickou nečinnost žalovaného coby dohledového orgánu, rovněž neúspěšně domáhali nápravy u nadřízeného orgánu formou žádosti o opatření proti nečinnosti.
3. Žalovaný jednotlivými úkony, deklaroval svůj postoj k požadavku žalobkyně, tj. že zde není důvod, aby žalobci byli účastníci řízení dle uvedeného ustanovení. T toho tedy vyplývá, že žalovaný po celou dobu – od podání námitek 14.12.2022 nekoná tak, jak se žalobci domáhají.
4. Jedná se proto o trvalý jednání žalovaného. V této souvislosti pak rozšířený senát v rozsudku ze dne 26. 3. 2021, čj. 6 As 108/2019-39, poukázal na nález Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18, č. 94/2018 Sb. ÚS, věc *EUROVIA*, podle něhož lhůta k podání žaloby u neukončeného trvalého zásahu začíná každý den znovu, proto nemůže uplynout lhůta k podání žaloby do té doby, dokud trvá zásah, tedy dokud trvá kompetence správního orgánu rozhodnout o námitkách ve smyslu požadovaném žalobci. Jelikož tedy jednání žalovaného stále trvá a neskončilo, subjektivní a ani objektivní lhůta k podání žaloby dle § 84 s. ř. s. stále neuplynula. Žaloba proto není opožděná.

Právní posouzení

27. Městský soud v Praze rovněž vyrozuměl podle ustanovení § 34 s. ř. s. osoby, které mohou v řízení ve věcech správního soudnictví uplatňovat svá práva osob zúčastněných na řízení. Takovými osobami jsou osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí, nebo tím, že rozhodnutí vydáno nebylo a osoby, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením, nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky řízení a výslovně oznámili, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat.
28. Na výzvu soudu ze dne 9.7. 2024, č. j. 10 A 58/2024–8 uplatnila práva osoby zúčastněné dne 12.7.2024 obec Račice, a k předmětu řízení uvedla, že důvodem uplatnění práva je skutečnost, že území obce je zahrnuto do území plánovaného NP Křivoklátsko, pročež také podala žalobu u Městského soudu v Praze proti rozhodnutí ministra životního prostředí ze dne 14.2.2024, MZP/2024/290/239, která je vedena pod sp.zn. 5 A 37/2024.
29. Podle § 82 s. ř. s. „Každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.“
30. Podle § 85 s. ř. s. „Žaloba je nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

nezákonný. “ rozhodnutí; rozhoduje-li soud pouze o určení toho, zda zásah byl nezákonný, vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. “

31. Podle § 87 odst. 2 s. ř. s. „Soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Šlo-li o zásah ozbrojených sil, veřejného ozbrojeného sboru, ozbrojeného bezpečnostního sboru nebo jiného obdobného sboru, uloží soud tento zákaz nebo příkaz správnímu orgánu nebo obci, která takový sbor řídí nebo které je takový sbor podřízen.“
32. Účelem žaloby podle ustanovení § 82 s. ř. s. je především poskytnout ochranu před zásahy správního orgánu vyplývajících spíše než z oprávnění daného právními normami z faktického uplatňování nadřazeného postavení orgánu veřejné správy. Tomu koresponduje i formulace výroku soudního rozhodnutí podle ustanovení § 87 odst. 2 s. ř. s., který zakládá oprávnění soudu zakázat žalovanému pokračovat v porušování žalobcova práva a rovněž možnost přikázat navrácení do původního stavu.
33. Podle naposledy uvedeného ustanovení soudního řádu správního soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem. Z uvedeného ustanovení vyplývá, že zákon rozlišuje dva možné způsoby rozhodování soudem – jednak způsob v situaci, kdy zásah již netrvá, jednak způsob, kdy zásah či jeho důsledky trvají. Tomu pak má korespondovat žalobní petit žaloby na ochranu před nezákonným zásahem.
34. Z obsahu ustanovení § 40 odst. 3 ZOPK vyplývá: „Záměr na vyhlášení národního parku, chráněné krajinné oblasti nebo ochranného pásma národního parku zašle Ministerstvo životního prostředí obcím a krajům, jejichž území se záměr dotýká. Vlastníkům nemovitých věcí dotčených záměrem, zapsaným v katastru nemovitostí, doručí Ministerstvo životního prostředí formou veřejné vyhlášky písemné oznámení o předložení záměru k projednání spolu s informací o tom, kde je možno se seznámit s jeho úplným zněním, kdo je oprávněn podat k němu námitky a kdy uplyne lhůta pro jejich podání. Ministerstvo životního prostředí zveřejní oznámení o předložení záměru k projednání spolu s informací o tom, kde je možno se seznámit s jeho úplným zněním, kdo je oprávněn podat k němu námitky a kdy uplyne lhůta pro jejich podání, na portálu veřejné správy. Dotčené obce zveřejní na žádost Ministerstva životního prostředí oznámení do 5 dnů ode dne, kdy jim oznámení bylo doručeno, na úředních deskách obcí“.
35. Z obsahu ustanovení § 40 odst. 4 ZOPK vyplývá: „Písemné námitky k předloženému záměru mohou uplatnit dotčené obce a kraje ve lhůtě 90 dnů od obdržení záměru a vlastníci nemovitých věcí dotčených navrhovanou ochranou ve lhůtě 90 dnů od doručení písemného oznámení o předložení záměru k projednání podle odstavce 2, jinak ve lhůtě 90 dnů ode dne doručení oznámení veřejnou vyhláškou podle odstavce 3 na portálu veřejné správy. Námitky proti návrhu podle odstavce 2 se podávají orgánu ochrany přírody příslušnému k vyhlášení zvláště chráněného území nebo jeho ochranného pásma, námitky podle odstavce 3 Ministerstvu životního prostředí; k námitkám uplatněným po uvedené lhůtě se nepřihlíží. Vlastník je oprávněn uplatnit námitky jen proti takovému navrženému způsobu nebo rozsahu ochrany, jímž by byl dotčen ve výkonu svých práv nebo povinností. Orgán ochrany přírody rozhodne o došlých námitkách do 60 dnů od uplynutí lhůty pro uplatnění námitek. Orgán ochrany přírody uvede záměr do souladu s námitkami, kterým bylo vyhověno“.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.

36. Z ustanovení § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) vyplývá: „Účastníky řízení (dále jen „účastník“) jsou:
- a) v řízení o žádost žadatel a další dotčené osoby, na které se pro společenství práv nebo povinností s žadatelem musí vztahovat rozhodnutí správního orgánu;
 - b) v řízení z moci úřední dotčené osoby, jimž má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají“.
37. Z ustanovení § 27 odst. 2 správního řádu vyplývá: „Účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech“.
38. Z ustanovení § 27 odst. 3 správního řádu vyplývá: „Účastníky jsou rovněž osoby, o kterých to stanoví zvláštní zákon. Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, mají postavení účastníků podle odstavce 2, ledaže jim má rozhodnutí založit, změnit nebo zrušit právo anebo povinnost nebo prohlásit, že právo nebo povinnost mají anebo nemají; v tom případě mají postavení účastníků podle odstavce 1“.
39. Ustanovení § 28 odst. 1 správního řádu stanoví: „Za účastníka bude v pochybnostech považován i ten, kdo tvrdí, že je účastníkem, dokud se neprokáže opak. O tom, zda osoba je či není účastníkem, vydá správní orgán usnesení, jež se oznamuje pouze tomu, o jehož účasti v řízení bylo rozhodováno, a ostatní účastníci se o něm vyrozumí. Postup podle předchozí věty nebrání dalšímu projednávání a rozhodnutí věci“.

Posouzení důvodnosti žaloby soudem

40. Námitky žalobce proti vyhlášení Národního parku Křivoklátsko jsou podávány z důvodu žalobcem tvrzených oprávněných obav o destrukci životního prostředí na Křivoklátsku, spojené s vyhlášením zmiňovaného národního parku. Tyto námitky jsou dále blíže specifikovány v písemných podáních žalobce ze dne 14. 12. 2022 a ze dne 6. 2. 2024, adresovaných žalovanému. Žalobce se cítí být účastníkem řízení o vypořádání námitek a nesouhlasí s postupem žalovaného, který ho za účastníka řízení nepovažuje s odvoláním na dikci výše citovaného ustanovení § 40 odst. 4 ZOPK.
41. Městský soud v Praze při posouzení důvodnosti podané žaloby vycházel z algoritmu soudního přezkumu tvrzeného nezákonného zásahu, který formuloval Nejvyšší správní soud v odůvodnění rozsudku ze dne 17. 3. 2005, č. j. 2 Aps 1/2005–65, v němž se NSS zabýval otázkou týkající se právě podmínek přípustnosti zásahové žaloby. Stanovil celkem šest podmínek, které musí být splněny kumulativně, aby se soud mohl zásahovou žalobou meritorně zabývat. Pro nyní posuzovanou věc je relevantní pět podmínek, které popsal žalovaný ve vyjádření k žalobě (viz bod 9 tohoto rozsudku výše): *zásahem správního orgánu došlo ke zkrácení práv subjektu (žalobce); zkrácení práv musí postihnout samotného žalobce; zásah správního orgánu musí být nezákonný; ze strany správního orgánu se jednalo o zásah ve smyslu legislativní zkratky obsažené v ustanovení § 82 s. ř. s., tedy o nezákonný zásah, pokyn nebo donucení; zásah správního orgánu byl zaměřen přímo proti žalobci nebo v důsledku zásahu správního orgánu bylo proti žalobci přímo zasaženo.*
42. Soud proto posuzoval v první řadě otázku, zda nezahájením správního řízení s žalobci o vypořádání námitek proti záměru na vyhlášení Národního parku Křivoklátsko žalovaný zkrátí právo žalobců být účastníkem předmětného správního řízení a vznášet námitky v něm. Soud dospěl k závěru, že již první podmínka algoritmu přezkumu není splněna.

43. Výše uvedené ustanovení § 40 odst. 4 ZOPK stanovuje, kdo je oprávněn podat námitku k návrhu nového národního parku a stává se účastníkem správního řízení. Dotčenost záměrem v rámci zmiňovaného zákonného ustanovení se odvozuje od nemovité věci a nikoli od osoby jejího vlastníka. Z uvedeného plyne, že za záměrem dotčenou nemovitou věc se považuje pouze nemovitost, která se nachází uvnitř navrhovaného zvláště chráněného území. Proto žalovaný nezačal se žalobci správní řízení o vypořádání námitek s tím, že v daném případě nepostupoval ani podle ustanovení § 28 odst. 1 správního řádu. Vlastník nemovitých věcí dotčených záměrem může námitky uplatnit jen proti takovému navrženému způsobu nebo rozsahu ochrany, jímž by byl dotčen ve výkonu svých práv nebo povinností. O každé námitce podané vlastníkem nemovitostí nacházející se alespoň zčásti v území navrhovaného národního parku je zahájeno a vedeno samostatné správní řízení. Účastníkem tohoto řízení je pouze vlastník nemovité věci dotčené navrhovanou ochranou.
44. Městský soud v Praze optikou judikatury NSS dospěl k totožnému závěru jako žalovaný, pokud uzavřel, že zásahem správního orgánu nedošlo ke zkrácení práv žalobců. Neobstojí žalobní námitka, podle níž se žalovaný podáním žalobce ze dne 14. 12. 2022 řádně nezabýval. Žalovaný žádost žalobce o vypořádání námitek proti vyhlášení Národního parku Křivoklátsko vyhodnotil tak, že se nejedná o oprávněnou žádost žadatele o vypořádání námitek (z výše uvedeného důvodu, že není vlastníkem nemovitostí, které se měly nacházet na území navrhovaného Národního parku Křivoklátsko, přičemž žádal o vynětí všech jeho nemovitostí z jejich umístění v ochranném pásmu), nýbrž o žádost žadatele o vypořádání připomínek. Proto se žalobcem sice nebylo zahájeno správní řízení o vypořádání námitek a žalovaným nebylo vydáno rozhodnutí o vypořádání těchto námitek, ale žalovaný se s připomínkami žalobce vypořádal formou sdělení odboru zvláštní územní ochrany přírody a krajiny ze dne 31. 1. 2024, č. j. MZP/2024/620/896. Ke zkrácení práv žalobců tak nedošlo, jeho připomínky k návrhu vyhlášeného Národního parku Křivoklátsko byly vypořádány výše zmiňovaným sdělením, a nebyla tak splněna ani druhá podmínka logaritmu přezkumu nezákonného zásahu správním soudem.
45. Pokud jde o třetí podmínku zmíněného algoritmu, tj. že zásah správního orgánu musí být nezákonný, ani tato podmínka nebyla podle názoru soudu splněna. Žalobce nesplňuje kritéria obsažená v ustanovení § 40 odst. 4 ZOPK, která musí splňovat každý žadatel o vypořádání námitek k navrhovanému Národního parku Křivoklátsko. Jestliže za tohoto skutkového a právního stavu žalovaný nevedl se žalobcem správní řízení o jím podaných námitkách a nerozhodl o nich rozhodnutím, nemá tato okolnost za následek závěr o nezákonnosti tvrzeného zásahu.
46. Čtvrtá podmínka algoritmu NSS požaduje, aby žalobcem tvrzené jednání žalovaného splňovalo materiálně pojmové znaky zásahu, pokynu či donucení ve smyslu legislativní zkratky § 82 s. ř. s. Žalovaný důvodně připomněl, že k tomu, aby nějaký úkon mohl být pojmově nezákonným zásahem ve smyslu ustanovení § 82 s. ř. s., musí se jednat o individuální úkon veřejné moci, který je přímo namířen proti jednotlivci a přímo zasahuje do jeho subjektivních veřejných práv (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008 - 98, publikované pod č. 2206/2011 Sbírky NSS). Jinými slovy, v daném případě se nejednalo o zásah správního orgánu žalovaného, který by byl zaměřen přímo proti žalobcům, a nedošlo v důsledku zásahu správního orgánu žalovaného k přímému zasažení žalobců. Soud se s názorem žalovaného ztotožnil s tím, že ani čtvrtá podmínka naplněna nebyla.

47. Jak žalovaný připomněl ve vyjádření k podané žalobě, ZOPK neupravuje podrobněji vztah mezi řízením o námitkách (ovlivňujícím podle jeho ustanovení § 40 odst. 4 a 6 výslednou podobu záměru národního parku), který je v působnosti orgánu ochrany přírody v rámci veřejné správy, a následným legislativním procesem, do něhož správní soud nemůže zasahovat a je mimo jeho pravomoc ve smyslu ustanovení § 4 s. ř. s. (nejde o realizaci veřejné správy). ZOPK tak zavazuje orgán ochrany přírody k uvedení záměru do souladu s námitkami, jímž bylo vyhověno, a předpokládá, že by omezení vlastníků pozemků k návrhu zákona nemělo překročit omezení předpokládané záměrem upraveným eventuálně právě na podkladě námitek. Neupravuje však, jakým způsobem by bylo případné zrušení rozhodnutí o námitkách soudem zohledněno, pokud by byl návrh zákona již projednáván v Parlamentu ČR, či dokonce schválen.
48. Evropský soud pro lidská práva (ESLP) opakovaně konstatoval, že ochrana životního prostředí představuje významný veřejný zájem. Při snaze o jeho naplnění jsou přípustné i zásahy do vlastnického práva, jestliže jsou založeny na platné legislativě a jestliže je zachována spravedlivá rovnováha mezi veřejnými a soukromými zájmy, které jsou ve hře (judikatura k těmto otázkám je přehledně shrnuta např. v rozsudku ESPL ze dne 8. 7. 2008, č. 1411/03, *Tugut a další proti Turecku*). Při dodržení těchto podmínek aproboval ESLP i zrušení již vydaných předběžných stavebních povolení (srov. např. rozsudky ESPL ze dne 29. 11. 1991, č. 12742/87 *Pine Valley Developments Ltd. a další proti Irsku*, či ze dne 23. 9. 2004, č. 20937/03, *Kapsali a Nima-Kapsali proti Řecku*). Také Ústavní soud České republiky v nálezu ze dne 26. 4. 2012, sp. zn. IV. ÚS 2005/09 (publikovaném pod č. N 91/65 Sb. nálezů a usnesení ÚS č. 221): „*Zásah do podstaty vlastnického práva zákonným omezením užívání lesa sleduje legitimní cíl, tj. ochranu lesů v národních přírodních rezervacích jako zvláště chráněných územích, která jsou pro svou biologickou jedinečnost a rozmanitost hodna přísné ochrany státní mocí.*“
49. Z ustanovení § 58 odst. 1 ZOPK vyplývá: „*Ochrana přírody a krajiny je veřejným zájmem. Každý je povinen při užívání přírody a krajiny strpět omezení vyplývající z tohoto zákona.*“. Z citovaného zákonného ustanovení rovněž vyplývá, že každý je povinen při užívání přírody a krajiny strpět omezení vyplývající z tohoto zákona, například pramenicích i z vyhlášení zvláště chráněného území podle ustanovení § 14 a násl. (viz např. usnesení Ústavního soudu sp. zn. IV. ÚS 2068/15 ze dne 13. 10. 2015). Za veřejný zájem je ochrana přírody prohlášena i v článku 14 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, upravující ústavněprávní rámec svobody pohybu a pobytu. Ochrana přírody je specifickým důvodem omezení svobody pohybu. Na ní jsou založena omezení vstupu obsažená v ZOPK, tedy omezení vstupu do klidových území národních parků (§ 17), jež může být obsaženo v návštěvním řádu národního parku (§ 19); a další omezení vstupu do národních parků, národních přírodních rezervací, národních přírodních památek a prvních zón CHKO, pokud hrozí poškozování území nebo poškozování jeskyně (§ 64). Toto omezení je tedy připuštěno zákonem, který dává orgánu ochrany přírody po projednání s dotčenými obcemi pravomoc omezit nebo zakázat přístup veřejnosti do těchto území nebo jejich částí; podle rozsudku NSS ze dne 15. 12. 2010, sp. zn. 7 Ao 6/2010, je pokládáno za opatření obecné povahy a musí – kromě zákonného zmocnění – splňovat i požadavek proporcionality, tedy zejména nejmenšího nutného omezení svobody pohybu. S ohledem na tyto závěry má proto soud za to, že ani čtvrtá podmínka algoritmu soudního přezkumu zásahové žaloby ve správním soudnictví naplněna nebyla.

50. Jak již bylo výše uvedeno, pokud není třeba jen jediná s judikaturou formulovaných a výše uvedených podmínek splněna, nelze ochranu podle ustanovení § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout. Shledal-li soud, že nebyla naplněna žádná z prvních čtyř podmínek algoritmu, nezabýval se blíže otázkou souladu žalobcem navrženého žalobního návrhu s ustanovením § 87 odstavec 2 s. ř. s., ani nepovažoval za potřebné blíže se v odůvodnění tohoto rozsudku vyjadřovat k vlastnímu obsahu námitek, které žalobce vznášel ve svém podání ze dne 14. 12. 2022, neboť toto posouzení by nemohlo ničeho změnit na závěru o nedůvodnosti podané žaloby z důvodu nesplnění podmínek, které formuluje soudní řád správní a ustálená judikatura správních soudů.
51. V této souvislosti považuje soud za potřebné uvést, že ačkoliv žalobci svoje podání nazvali námitkami, jelikož žalobci nezpochybňují umístění svých nemovitostí vně vyhlášeného území, nemůže se toto podání považovat za námitky, ale pouze za připomínky, které správní orgán vyřizuje jako podnět, tj. pouze sdělením, nikoliv rozhodnutím ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s. Proto nepřipadá v úvahu, aby se žalobci domáhali vydání rozhodnutí o námitkách, které je svým charakterem rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s.ř.s., nečinnostní žalobou, a z tohoto důvodu soud nevyzýval žalobce ke změně žalobního typu.
52. Žalobci v podané žalobě rovněž navrhli, aby Městský soud v Praze podal návrh na přezkoumání ustanovení § 40 ZOPK k Ústavnímu soudu pro možný rozpor s ústavním pořádkem. Žalobci totiž tvrdí, že uvedené ustanovení „*není schopno saturovat námitky Žalobce a přezkoumávat relevantnost a správnost navržené ochrany přírody i v konsekvencích ochrany klimatu*“. Na základě výše uvedeného odůvodnění však má městský soud za to, že uvedené ustanovení § 40 ZOPK lze vyložit ústavně konformním způsobem, jak učinil žalovaný (a jak se s jeho závěry městský soud ztotožnil), proto neshledal žádný důvod podat návrh k Ústavnímu soudu pro rozpor uvedené právní úpravy s ústavním pořádkem, jak požadoval žalobce.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

53. Žaloba není důvodná, neboť nebyly splněny podmínky, za nichž může soud žalobci ochranu před tvrzeným nezákonným zásahem žalovaného správního orgánu poskytnout.
54. Ustanovení § 40 odst. 4 ZOPK stanovuje, kdo je oprávněn podat námitku k návrhu nového národního parku a stává se účastníkem správního řízení, a dotčenost záměrem v rámci zmiňovaného zákonného ustanovení se odvozuje od nemovité věci, která se nachází uvnitř navrhovaného zvláště chráněného území. Jelikož se však nemovitosti vlastněné žalobci nenachází uvnitř navrhovaného území, žalovaný oprávněně nezahájil se žalobci správní řízení o vypořádání námitek a v daném případě nebylo možné ani postupovat podle ustanovení § 28 odst. 1 správního řádu. Proto soud žalobu podle § 87 odst. 3 s. ř. s. zamítl.
55. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, avšak žalovanému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.
56. Pokud jde o náklady řízení, které vznikly osobě zúčastněné na řízení, soud dospěl k závěru, že nejsou dány předpoklady pro přiznání práva na jejich náhradu. Podle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinností, které jí soud uložil. V posuzované věci soud osobě

zúčastněné na řízení žádnou povinnost nestanovil, pouze jí dal možnost uplatnit její práva v probíhajícím řízení. Z uvedených důvodů tak soud vyslovil, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. února 2025

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. S.